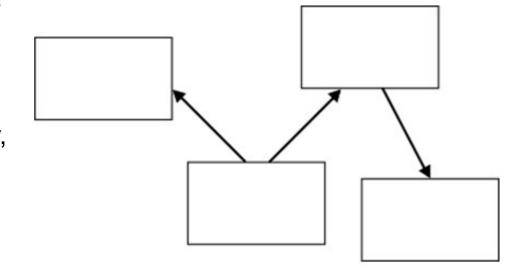
IoC kontejner

Vazby mezi třídami v aplikaci

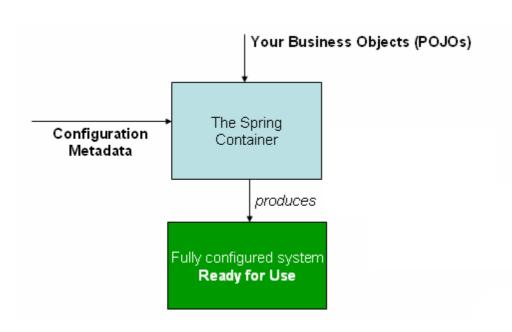
- Každá Java aplikace se skládá z řady tříd, které mají mezi sebou vazby.
- Například když chcete přečíst data o zákaznících z databáze, tak musíte mít připojení do příslušné databáze.
- Vazby jsou obvykle tvořeny settery, nebo parametry v konstruktorech.
 Do nich vložíte objekty, které vytvoříte pomocí operátoru new.
- Definování těchto vazeb zjednodušuje loC kontejner Springu.

IoC (Inversion of Control) container

- loC kontejner (Spring container) je klíčovou součástí Springu. Jedná se o implementaci návrhového vzoru Inversion of Control (loC). Pro dosažené požadované funkcionality používá návrhový vzor Dependency Injection (DI).
 - Návrhový vzor DI odstraňuje málo flexibilní těsné vazby mezi objekty tím, že převádí odpovědnost za vytváření, inicializaci objektů, nastavování vazeb mezi objekty a rušení objektů na tzv. IoC kontejner.

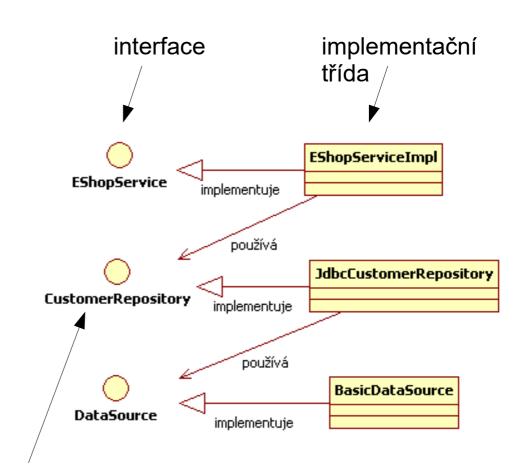
Spring container

- Základem Spring kontejneru je loC kontejner. Do tohoto kontejneru vstupují:
 - 1. Java třídy
 - 2. Konfigurace
- Spring kontejner z těchto dvou vstupů vytvoří plně nakonfigurovaný systém, připravený pro použití.

Vstupy do Spring kontejneru

- Na obrázku vpravo je zjednodušený UML diagram tříd, pomocí kterých můžeme získat data o zákaznících z databáze.
- Jedná se o klasický příklad použití třívrstvé architektury.
- Na školení budeme používat modernější zjednodušenou variantu, ve které místo JDBC připojení do databáze použijeme JPA.
- Poznámka: Interface používat nemusíte, pokud nevyužíváte flexibilitu, kterou vám přidávají.

Zjednodušeně řečeno: Repository = DAO (Data Access Object)

POJO třídy

```
public class JdbcCustomerRepository implements CustomerRepository {
                                                              Potřeba pro
   private DataSource dataSource;
                                                              low-level práci
                                                              s databází
   public JdbcCustomerRepository(DataSource dataSource) {
      this.dataSource = dataSource;
                                                              Potřeba pro
                                                              volání metod
public class EShopServiceImpl implements EShopService {
                                                              pro práci
   private CustomerRepository customerRepository;
                                                              s databází
   public EShopServiceImpl(CustomerRepository customerRepository) {
      this.customerRepository = customerRepository;
```

Typy konfigurace metadat

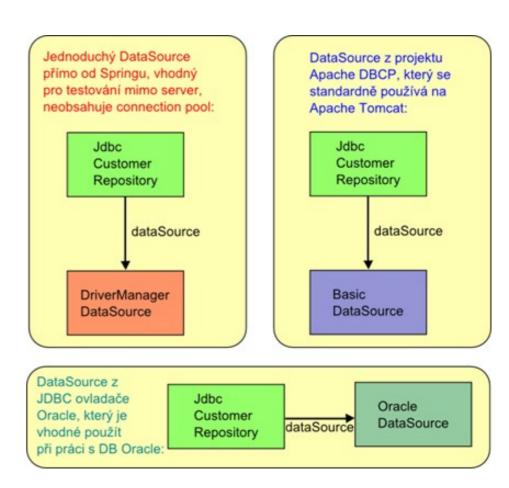
- Existuje několik způsobů, jak definovat Spring metadata:
 - XML konfigurační soubor Springu
 - Anotace (Spring anotace, nebo standardní JSR-330 anotace, které jsou od Java EE 6)
 - Java Config konfigurace pomocí Java tříd
- Na následujících snímcích si postupně probereme tyto způsoby konfigurace metadat a nakonec uvedeme jejich výhody a nevýhody.
- XML konfigurace je od Spring 2.5 (vydán v roce 2007) deprecated.
- V současné době se používají anotace a java config.

Metadata

```
<beans>
    <bean id="dataSource" class="org.apache.tomcat.dbcp.dbcp.BasicDataSource">
        <!-- konfigurace připojení do databáze -->
   </bean>
   <bean id="customerRepository" class="priklad.JdbcCustomerRepository">
        <constructor-arg name="dataSource" ref="dataSource" />
   </bean>
    <bean id="eshopService" class="priklad.EShopServiceImpl">
        <constructor-arg name="customerRepository" ref="customerRepository" />
    </bean>
</beans>
```

Dependency Injection

- V předcházejícím snímku byl pro přístup do databáze použit DataSource z DBCP projektu (BasicDataSource), který obsahuje connection pool.
- V případě testování aplikace nepotřebujeme přímo connection pool, ale stačí nám jednoduše jedno připojení do databáze. K tomu můžeme použít DriverManagerDataSource.
- V případě, že aplikace používá
 Oracle databázi, můžeme použít
 OracleDataSource.
- Změna jednoho typu DataSource za jiný je ve Springu pouhou drobnou změnou v konfiguraci.

Vytvoření a spuštění Spring kontejneru I.

- Spring kontejner je možné vytvořit a spustit několika způsoby. Každý ze způsobů odpovídá možnému použití Spring frameworku:
 - Ručně přímo v kódu aplikace u Java SE aplikací (příklad níže)
 - Automaticky pomocí servletu u webové aplikace u Java EE aplikací (bude u Spring Web MVC)
 - Automaticky v případě JUnit testovací aplikace při tvorbě integračních testů (bude u JPA Hibernate)

Vytvoření a spuštění Spring kontejneru II.

- Pro načtení XML konfiguračního souboru mimo classpath je možné použít třídu FileSystemXmlApplicationContext.
- Při použití anotací bez XML použijete třídu AnnotationConfigApplicationContext:

Spring XML konfigurační soubor

Nejjednodušší Spring XML konfigurační soubor:

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<beans xmlns="http://www.springframework.org/schema/beans"
    xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
    xsi:schemaLocation="http://www.springframework.org/schema/beans
        http://www.springframework.org/schema/beans/spring-beans-3.0.xsd">
    <!-- konfigurace bean -->
</beans>
```

 Můžete mít více Spring XML konfiguračních souborů. Aby je Spring zaregistroval, tak je buď musíte předat do konstruktoru třídy, která vytvoří instanci třídy ApplicationContext, nebo je můžete vzájemně importovat:

```
<import resource="dalsi spring xml soubor.xml" />
```

Spring BOM

 Pokud byste používali více knihoven ze Springu (jako Spring Security nebo Spring Data JPA), pak byste narazili na jeden problém: Každá knihovna závisí na jiné verzi. Jak tento problém vyřešit? Přidejte do pom.xml toto a u Framework Spring dependencies neuvádějte tag version:

Nebo Spring Boot Dependencies BOM:

https://javalibs.com/bom/org.springframework.boot/spring-boot-dependencies

Příklady XML konfigurace bean

Nejjednodušší definice beany bez závislostí:

```
<bean id="testService" class="priklad.TestServiceImpl" />
To samé jako:
TestServiceImpl testService = new TestServiceImpl();
```

- Hodnota atributu "id" musí být unikátní. Tento atribut je nepovinný, ale když ho neuvedete, tak nebudete moci získat odkaz na tuto beanu.
- V případě, že neuvedete hodnotu atributu class, pak se tato beana stane abstraktní. XML konfigurace je flexibilní v tom ohledu, že je u bean možné použít něco jako dědičnost.
- Místo atributu "id" můžete alternativně používat atribut "name". Ten má tu výhodu, že pomocí něj můžete definovat více názvů jedné beany a také v názvu beany můžete používat znaky jako je například lomítko.

Příklady XML konfigurace bean

Constructor Dependency Injection:

To samé jako:

```
TestServiceImpl testService = new TestServiceImpl(repository);
```

Zkrácený způsob zápisu pomocí c namespace (od Spring 3.1):

Příklady XML konfigurace bean

Setter Injection:

```
<bean id="testService" class="priklad.TestServiceImpl">
    cproperty name="repository" ref="repository" />
    </bean>
```

To samé jako:

```
TestServiceImpl testService = new TestServiceImpl();
testService.setRepository(repository);
```

- V rámci definice jedné beany je možné kombinovat constructor a setter injection.
- Zkrácený způsob zápisu pomocí p namespace:

Další XML konfigurace bean

- Beanu je možné vytvořit také pomocí statické factory metody (vhodné
 pro legacy aplikace, protože dříve tento způsob tvorby objektů byl
 velice populární). Beanu můžete také vytvořit pomocí instanční
 (nestatické) metody jiné beany, Spring je v tomto ohledu velice
 flexibilní.
- Všechny beany jsou out-of-the-box vytvořeny na začátku při tvorbě
 Spring contextu (vytváření bean je tzv. eager). Je možné toto změnit
 tak, aby se beany vytvářely podle potřeby při tvorbě aplikace
 (nastavit vytváření bean na lazy). Tím se výrazně urychlí start
 aplikace, ale na chyby v konfiguraci se poté může přijít až v průběhu
 běhu aplikace. NEDOPORUČUJI!

- Přestože je možné vytvořit kompletní konfiguraci aplikace pomocí XML, v dnešní době je daleko populárnější jiný typ konfigurace – anotace. Anotace jsou rozšíření jazyka Java od verze Java 5 a mají stejný účel jako konfigurace v XML. Oproti XML mají ale tu výhodu, že se (obdobně jako javadoc) definují přímo u tříd a jejich zápis je kompaktnější než zápis v XML.
- Vzhledem k tomu, že jsou anotace alternativním způsobem konfigurace, je nutné jejich použití povolit. Existují různé typy anotací, které se aktivují různým způsobem. Univerzální způsob aktivace všech typů anotací je následujícím způsobem:

```
<context:component-scan base-package="cz.firma.nazev-projektu" />
```

Postup:

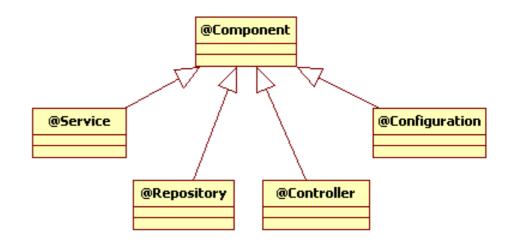
- 1) Nejprve je nutné do XML konfiguračního souboru přidat schéma context
- 2) Do atributu base-package se zadá název balíčku, ve kterém se budou hledat anotace. Poznámka: anotace se budou hledat i ve všech podbalíčcích definovaného balíčku.

Pokud používáte Java Config konfiguraci, pak anotace zapnete tímto způsobem:

```
@Configuration
@ComponentScan("cz.firma.nazev-projektu")
public class Main { }
```

- Poznámka: Nemusíte specifikovat pouze jeden balíček, ale i více balíčků, například:
 - "cz.firma.nazev-projektu-1, cz.firma.nazev-projektu-2"
- Poznámka 2: Toto lze taky, ale není to doporučené ("oscanuje" se opravdu hodně tříd):
 - "cz, com, org"
- Poznámka 3: Je také možné určité třídy ze "scanování" vyloučit:
 - @ComponentScan(value="cz.firma.nazev-projektu", excludeFilters=@ComponentScan.Filter(type=FilterType.ANNOTATION, value=Controller.class))
- Poznámka 4: Také můžete použít pole Stringů, ne jeden String ve kterém jsou balíčky odděleny čárkami.

- Pro definování beany můžete použít jednu z anotací uvedených na obrázku vpravo.
- V celé aplikaci můžete například používat pouze anotace @Component, ale vzhledem k tomu, že se Spring aplikace obvykle skládá z vrstev, je vhodné pro každou vrstvu používat jiný typ anotace.
- Pro servisní třídy se používají anotace @Service, pro repository anotace @Repository atpd.

+ @RestController (od Spring 4)

Většinou je úplně jedno jakou anotaci byste použili, výjimkou je anotace @Configuration, jejíž beana se chová jinak kvůli funkčnosti @Bean metod

- Konfigurace pomocí anotací:
- Konfigurace pomocí XML:

Nepovinné. Pokud neuvedete, pak bude mít bean id rovno názvu třídy s malým prvním počátečním písmenem (např. u této beany by to bylo testServiceImpl)

Standardně se provádí autowiring pomocí typů. Pokud používáte interface, pak můžete mít více implementací takového interface. Spring v tom případě vyhodí chybu. Také pokud nenalezne vhodnou beanu, pak vyhodí chybu. Tato chyba se vyhazuje při tvorbě Spring kontejneru (při startu aplikace). Pokud ve výjimečných situacích nechcete provádět autowiring pomocí typů, můžete použít @Autowired @Qualifier("bean-id")

@Autowired & Spring 4.3

- Autowired anotace může být před:
 - Atributem
 - Setterem
 - Konstruktorem
 - U metod s @Bean anotací také před argumentem metody
- Od Spring 4.3 je Autowired anotace nad konstruktorem nepovinná (pokud neexistuje jiný konstruktor).
 - Pokud máte jenom jeden konstruktor, tak to funguje skvěle (a když používáte Lombok, tak můžete pro jeho vygenerování použít anotaci @RequiredArgsConstructor).
 - Pokud byste měli více konstruktorů, tak musíte pomocí @Autowired uvést, který z nich se pro tvorbu Spring beany bude používat.
 - Poznámka: Logicky není možné mít @Autowired u více konstruktorů jedné třídy.

 V Java EE 6 byly uvedeny standardizované anotace (pod názvem JSR-330, neboli také @Inject). Od verze Spring 3.0 je možné tyto anotace používat. Umí skoro to samé co Springové anotace a jejich použití je úplně stejné:

Spring	javax.inject.*
@Autowired	@Inject
@Component	@Named
@Scope	@Scope
<pre>@Scope("singleton")</pre>	@Singleton
@Qualifier	@Named

 Po jejich uvedení se myslelo, že v nových aplikacích nahradí Spring anotace, ale nějak to nedopadlo ... také kvůli tomu, že umí o malinko méně (nemají například @Service, @Repository apod.).

@Inject anotace

 Pokud nepoužíváte aplikační server, pak pro podporu @Inject anotací přidejte do pom.xml:

Další anotace

- @Import
 - Importování jedné Spring bean (přesnější importování než component scan). Typicky se používá pro importování @Configuration beany.
- Méně často používané anotace:
 - @Lazy
 - Lazy inicializace beany (u @Component nebo @Bean) nebo atributu (u @Autowired). Používejte opatrně!
 - @Order
 - Pořadí inicializace bean
 - @DependsOn
 - Pořadí inicializace bean kdy jedna vyloženě závisí na druhé. Pozor!
 Pomocí této anotace můžete lehce vytvořit cyklickou závislost, díky které se Springu nepodaří vytvořit Spring kontejner! => Chyba při startu aplikace!

Automaticky definované beany

- Ve Spring contextu je několik automaticky definovaných bean:
 - ApplicationContext, Environment, BeanFactory, ResourceLoader, MessageSource (pro i18n)
- Jak získat list načtených Spring bean:
 - https://stackoverflow.com/questions/9602664/print-all-the-spring-beans-that-are-loaded

Konfigurace bean s Java config

Java config konfigurace:

Konfigurace pomocí XML:

```
@Configuration
public class ServiceConfig {
@Bean
                             <bean id="testService"</pre>
public TestService testService() {
  new TestServiceImpl();
  service.setRepository
                                   property name="repository"
   (repository());
                                     ref="repository" />
  return service;
                                 </bean>
@Bean
public Repository repository() { }
```

Kdy použít jakou konfiguraci?

- Každý typ konfigurace má použití v jiných situacích:
- XML konfigurace nemá žádná omezení, ale je pracnější na vytvoření. Pomocí XML je možné přidat do Spring kontextu i beanu, ke které není zdrojový kód. XML je starý (deprecated) způsob konfigurace.
- Anotace jsou vhodné pro Vaše doménové objekty. Používání anotací výrazně urychluje vývoj. Anotace nemůžete použít u tříd, ke kterým nemáte zdrojový kód.
- Java konfigurace je vhodná pro zapojení bean, ke kterým nemáme zdrojový kód. Programátor má plnou kontrolu nad tvorbou Spring beany a její konfigurací.

Životní cyklus Spring beany

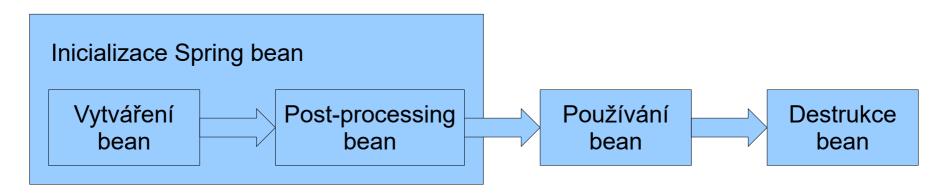

- Při vytvoření Spring contextu se provede inicializace Spring bean (zavolají se konstruktory, nastaví se properties atpd.). Přitom je možné zavolat inicializační metodu beany.
- Při rušení Spring contextu se Spring beany destruují odebírají se z paměti. Přitom je možné zavolat destrukční metodu beany.

Fáze životního cyklu	Anotace	XML	Java config
inicializace	@PostConstruct	init-method	initMethod
destrukce	@PreDestroy	destroy-method	destroyMethod

Jak zavolat nějakou logiku po inicializaci všech bean:

Životní cyklus Spring contextu

- Beany jsou instanciovány vždy ve správném pořadí. Jenom pozor na cyklické závislosti, tam se Spring dostává do klasického chicken-egg problému. Pokud Spring narazí na problém při vytváření bean, tak vyhodí výjimku a ukončí aplikaci.
 - Cyklické závislosti obecně nejsou dobrý nápad
- Při post-processingu bean se volají speciální beany, které mohou hromadně modifikovat definice bean ještě předtím, než jsou beany instanciovány. Právě to dělá tag <context:property-placeholder>, který načte konfiguraci z properties souborů a reálnými hodnotami nahradí šablonu definovanou v konfiguraci Springu.
- Více na další stránce.

<context:property-placeholder>

Konfigurační soubor Springu:

jdbc.properties:

```
jdbc.driverClassName=org.hsqldb.jdbcDriver
jdbc.url=jdbc:hsqldb:mem:test
jdbc.username=sa
jdbc.password=
```

Upozornění: tag <context:property-placeholder> je možné definovat maximálně jednou!

```
Hodnoty z properties souborů je také možné získávat přímo pomocí anotace @Value:

@Service public class MailerService {

    @Value("${admin.email}") private String adminEmail;
}
```

Context property placeholder pomocí Java Config 1. způsob (>= Spring 3.1)

- Při použití tohoto způsobu není možné použít @Value!
- Konfigurace:

```
@Configuration
@PropertySource("classpath:config.properties")
public class ApplicationConfig {
    @Autowired private Environment environment;

@Bean public AdminService adminService() {
    AdminService adminService = new AdminService();
    adminService.setAdminEmail(environment.getProperty("admin.email"));
    return adminService;
}
```

Context property placeholder pomocí Java Config 2. způsob (>= Spring 3.2)

1. konfigurace:

• 2. použití:

```
@Value("${admin.email}")
private String adminEmail;
```

Spring Profiles I.

- Od verze Spring 3.1 je možné používat profily. K čemu jsou dobré? Zejména k rozlišení testovacího a produkčního prostředí.
- Uvnitř Spring XML konfiguračního souboru můžete definovat profily následovně:

Nastavení profilu u konkrétní beany:

```
@Service @Profile("dev") public class MyTestService { }
```

Spring Profiles II.

 Můžete také vytvořit svoji vlastní anotaci a tím si zjednodušit definici profilu u konkrétní beany:

```
@Target(ElementType.TYPE)
@Retention(RetentionPolicy.RUNTIME)
@Profile("dev")
public @interface DevProfile {
}
```

Použití u konkrétní beany:

```
@Service @DevProfile public class MyTestService { }
```

Spring Profiles III.

- Nastavení aktivního profilu:
 - U konzolové aplikace:

```
applicationContext.getEnvironment().setActiveProfiles("dev");
```

Při startu aplikace:

```
-Dspring.profiles.active="dev"
```

• U JUnit testu:

```
@RunWith(SpringJUnit4ClassRunner.class)
@ActiveProfiles(profiles = "dev")
@ContextConfiguration(locations = {"classpath:context.xml" })
```

Spring Profiles IV.

- Existuje speciální profil, který má název "default". Pokud není specifikováno který profil má být aktivní, pak je aktivní tento profil.
- Změna defaultního profilu:
 - U konzolové aplikace:

```
applicationContext.getEnvironment().setDefaultProfiles("prod");
```

U webové aplikace ve web.xml:

```
<context-param>
  <param-name>spring.profiles.default</param-name>
  <param-value>prod</param-value>
</context-param>
```

@Conditional

- @Conditional (od Spring 4) je ještě flexibilnější mechanismus zapojení Spring bean než @Profile. Logika toho, jestli bude beana zapojena do Spring kontejneru je totiž řešena programově:
 - http://blog.codeleak.pl/2015/11/how-to-register-components-using.html

Scope Spring beany

- Definice beany je předpisem, pomocí něhož mohou být vytvářeny instance v různých oborech platnosti (scopes):
- **singleton** výchozí scope. V rámci Spring contextu je vytvořena pouze jediná instance dané třídy. Ve většině případů je toto nastavení plně vyhovující (je logické mít v aplikaci jeden typ servisních tříd, repository tříd a po jednom datasource pro každou databázi, do které se aplikace připojuje).
- prototype při každém požadavku na získání instance třídy v rámci kontejneru se vytvoří nový objekt.
- web scopes (request, session, global session) tyto obory platnosti je možné využívat pouze ve webové aplikaci. V případě requestu bude pro každý request vytvořena nová instance třídy a obdobně tomu je i v případě session. Global session má význam u portletové aplikace, kde jsou dva typy session scopů: request a application.